

ŞEHİTLER NE ZAMAN ÖLÜR ?

Yazan: İdris Sayar - 18 Temmuz 2010

“Allah yolunda öldürülenlere

‘ölüler’ demeyin. Aksine onlar diridirler ancak siz fark edemiyorsunuz.”

(Bakara, 2/154)

“Eger Allah yolunda öldürülürseniz

veya ölürseniz, Allah’ın size lütfedeceği magfiret ve rahmet onların

biriktirdiklerinden daha hayirlidir. Andolsun, ölün de öldürülürseniz de

muhakkak ki Allah’ın huzurunda toplanacaksınız.”

(Ali İmran, 3/157-158)

“Allah, Allah yolunda çarpisip

öldüren ve öldürülen mü’minlerden, karşılığı cennet olmak üzere, mallarını

ve

canlarını satın almıştır. Bu O’nun üzerine, Tevrat, İncil ve Kur’an’da

vadedilmiş olan bir haktır. Allah’tan daha çok ahbine vefa gösterebilen kim

vardır? Su halde yapmış olduğunuz bu alisverisinizden dolayı sevinin. İşte büyük kurtulus budur.”

(Tevbe, 9/111)

Geçtiğimiz günlerde Amasya’da karşılaştığım bir şehit babası,sevdiğim bir insan muhterem Mustafa Özen ağabeyin ağlamaklı hali beni derinden etkiledi.Taşova’da tanımayan pek azdır,Mustafa ağabeyi.

Kalp ameliyatı geçirdikten sonra ,kutsal hacc farizasını ifa ettiğini öğrendim ve çok sevindim.Eşi değerli hanımefendi yengem de bir şehid anası vakarıyla gerçekten muhterem bir Türk anasıdır.

Kendilerini Taşova Lisesi’nde göreve başladığı ilk günden beri tanır ve severim.Aynı sokakta mütevazi bir komşumuzdu.Kamudaki görevini şerefiyle tamamlayıp emekli oldu. Bir sıkıntısı olduğu yüzünden okunan H.Mustafa ağabey,söylemekte bile zorlandığı bir konuyu benimle paylaşmak istediğini söyleyince “Hayırdır,ağabeyim nedir,mes’ele ?” diye sorduğumda biraz rahatladi.

“Hocam,geçen köye(Özbaraklı) gitmiştim.Biliyorsun bizim köy Aşağı ve Yukarı Baraklı diye iki parça.Her iki taraftada okul vardı.Şimdi ikisinin ortasına bir okul yaptı,devlet.”

“Ağabey bunun neresi kötü deyiverdim” devamını dinlemeden...

Ah yeğenim ah bir dinle ki göresin... dedi, derinden iç çekerek.Mahcup ve merakla karışık dinlemeye devam ettim.

Okulun adı bizim oğlanın adıydı.Şehit Özcan Özen İlköğretim Okulu’ydu. Değiştirmişler.

Özbaraklı İlköğretim Okulu yapmışlar.

İnanamadım.Allah’ım nasıl olur,böyle bir hamlık ?

Dudaklarımı ısırmaya başladım,bu haber karşısında.Mustafa ağabey ,sanki o anı , oğlunun ,ilk evladının,aslan parçası yavrusunun şehitlik haberini aldığı ilk günü yaşıyordu, sanki.

Belki de daha kötüsünü.

Bundan sonrasını dinleyebilir miydim,bilmiyordum...

Dinliyormuş gibi

yapmaktan öteye gidemedim.O,anlatıyordu ama ben artık duymuyordum.Şehit Mehmetçiğimizin küçük bir çocukken ki hali gözlerimin önünden bir film şeridi gibi geçti. Muhterem anasını düşündüm.Kolay mıydı,evladını kaybetmek ? Veleve ki vatan uğruna bile olsa ...

Kendimi onların yerine koyamadım bile...

“Yeter ki vatan sağolsun” diye gözü

gibi bakıp yetiştirdikleri, ne yokluklar ve sıkıntılarla büyütüp besledikleri,gelecek için hayaller kurdukları ilk göz ağrıları Özcan'ı uğrunda can verdiği toprağa vermek... Ve adının “silinmesi” köyünün okulundan...

Bunun mazereti olabilir mi ?

Neymiş de efendim “yeni yapılan okullara şehit isimleri verilmeyecekmiş, **Aşağı Baraklı** ile **Yukarı Baraklı** arasında asabiyet derecesinde bir rekabet varmışmış,miş,mış”

Evet,şehit şimdi öldü.

Şehit Özcan

Özen öldü.Onu öldürdüler.

Ona hayatının baharında kendini feda ettiği vatanının bir okuluna verilen adını çok görenler,onu öldürdüler.

Ben iyi değilim,Allah size güzellikler nasip etsin.

Taşova'ya ve Taşovalılar'a baki selamlar ve sevgilerimle...

Yorum Ekle

İdris Sayar